ἀλεξίτως βοηθοὶ ἑταῖροι
ἁλιπλοῶν ὁπλιτῶν ἑδραῖος παρὰ τὴν θάλασσαν
ἅλιωθα ἅλωσα
ἅλης πλάνης
ἁλήθουσα ἀνελοκόπον ἄφαλον
ἀλήπλον ἀκκαλάληπτον ἀψηλάφητον
ἀληθοσυνὴς ἀψευδὴς
ἄληστον ἀληθαλόγητον
ἀλήτης πλανήτης
ἀλῆται γυμνασκὴ
ἀλήτοια ἱκεσία.
ἀλητρὸν ἀκροτολὸν
ἄληκτον ἀκαλάπαυστον.
ἀληταύω πλανητεύων
ἅλις ἱκανῶν ἀρκετῶν ὠνταρκῶς. Ζ.
52. ἁλίζωται διαιτῶνται
ἁλιθυμημένον ἀκαρδιωθυμένος
ἁλιόκης δυναθροϊστὰς
ἁλίβας ναυκρὸν
ἁλίκους βοτάνες παραθαλάσσιαι.
ἁλινδεῖται κυλιοῦται διατρίβει.
ἁλιθυμήθη δυνεθριάθη ἐκολυνίθη
ἁλιθυεῖται βυλαμβάνεται κρατοῦται.
ἁλιτήμων ἁμαρτωλῶν
ἁλιτήριος ἔνοχος ἐκρόβυλος
ἁλκὴ δύναμις ἰσχὺς θάνος.
ἁλκηρώτατον γαννιώτατον.
ἄλκιμος ἰσχυρὸς θαθυὺς
ἄλκαρ βοήθυα δύναμις.
ἄλκα ἐώρτη ἀνδρεία.
ἁλκαίων ὀρνέων θαλάσσιον θεμιτικὸν
ἁλκαία ἢ οὐρὰ τοῦ λέοντος.
ἁλβάνακα χῶρα ἐν τῇ δύῃ (ὑπαρέλλεται) τὴν θάλασσαν βαίνει παλλακή.
ἄλλεται
ἁλλωταλλήλοι δυναχῶς πυκνότατα
53. ἀλλ' ὠμαρὸν ἀλλ' ὠχρὸν (οὐδὲν)
ἀλληλάγκων ὁ ἐξ ἀμφοτέρων πίσις.
ἀλλυγορία ἡ ἄλλο τι παρὰ τὸ ἀκουόμενον δηλοῦν-
ἀλληγορούμενον. τὸ πολυγούμενον (τῶν)
ἀλλήλουχία τὸ ἀλλήλους δυνέχειν καὶ δυγκρα-
ἀλλόκοτον ξενικὸν. ξένον.
ἀλλοδαπὴ ξένη. ἀλλοτρία γῆ.
ἀλλοχαῖτον παρθένον. ἀλλόχαιτον ἀγένητον
ἀλληλουΐα ὕμνος θεοῦ.
ἀλλοτρίως πολεμίως.
ἀλογήσαντες καταφρονηθέντες. (ἁ. η.)
ἄλογος ἀνοήτος ἄφρων.
ἀλουργὶς πορφυρὸν ἱμάτιον πορφυροῦν ἱμάτιον.
ἅλουτ πλυθεῖς. (ἅλουτ.)
ἅλβος δυνάστου τόπος.

ἄλλωσε πάλλισα
ἄλλωτρος ἀλλοτρίως. ἀκαφία βλητῶς. ἀκκεκωσμένως
54. ἁλοῦνται κρατοῦνται πορθοῦνται.
ἁλόη βοτάνη πάνυ πικρὰ (αὐδεῖ)
ἀλόγεχωτος ἀντογαννέθλιος. χωρὶς δυνουσίας
ἅλδαι. ἀδαμῶναι ἀδυπᾶι λυπᾶται.
ἁλωλιτὰς ἐκδυόφθορον ἀνωφελὲς
ἁλωκτοπέδη χαλκᾶ πέδαι.
ἁλώμενος πλανώμενος
ἁλώξας ἐκκλίνας.
ἁλφοῦς λευκοῦς
ἄλφιτα ἄλωσα παφλαγμένα σκληρὸς. κριθὴ.
ἁλφιὸς πόλαριος παλαιοπονήρου
ἁλώβητον. ἀβλαβὲς ἀκακώμητον (θήνα δυνά-
ἄλωβις. πόρθησις. μενον)
ἁλωβιτον. τὸ μὴ θρθῆναι δυνάμενον. (ἡ. τὸ μὴ θρ-
ἄλωβις. πόνον. ἐρήμωσιν ἀκὶ κακώσεως.
ἅλως ἅλωνιον.
ἁλωνία ὀρνίων.
ἁλῶ. πιαθῶ.
ἁλῶβαι ἀγρεῦθῆναι πολεμηθῆναι.
ἁλωτικὴ πανουργία.
55. ἁλώτης ἁλωτὸν
ἅλωη ὁ παράδεισος φυτεία. ἄρτιλος. τὸ ἄρτιλλον τοῦ ἔτους.
ἅμα ὁμοῦ
ἁμαθαίνει. ἀγνωσίαν ἔχει, ἀγνωσὴν
ἄμαθος. ἀμυδρὸς ἄμορφος. (λείᾳ τυπῳ μεταποιῶ facta.)
ἅμαν θερίζειν.
ἁμαθήναν ἀφανίζειν καὶ κόνιν ποιεῖν
ἁμαλδύναν θρύπτειν ἀκρατύναν.
ἁμαλαίνει ἀλοᾶσθαι.
ἁμαρῶν ἀπολωλότων θρύπτων.
ἁμαχήτων ὁδῶν δημοσίων.
ἄμαχον ἀνάχυρον.
ἁμαχάντιος ἄβυπτος.
ἁμαυσούμενος. θολούμενος.
ἁμαυρὰ ὁ διαφανὴς θολωτὸν
ἁμαυρύγματα ὠτρώματα.
(γλωσσόκομον. θολωτὸν (ἡ
ἄμβλως ὠφλωτῶς
ἁμβλώττειν ὠφλοῦσθαι (ἁμ
ἁμβλωττόντως ὠφλωττόντως. ἡ ζ
ἀμβλωθρίδιον τὸ ἀμβλωθὲν τὸ ἄωρον ἐκβλη
ἄμβροτος. ἄφθαρτος. ἀθάνατος. θεῖος.
56. ἀμβροσία ἡδεῖα ἦτοι ἀθανασία ἢ θανατοφθία.
ἀμβλωπῶ ὠφλῶσθαι.
ἁμείβασθαι ἀποκρίνασθαι ἀποδύσασθαι.
ἁμείβοντα ἀλλάσσοντα.
ἁμειδὴς δυσγνὸν θεωμένων.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346463203/18